n Bain of

“Ellie, gaaist doe mit noar boer Brink?” bölkt Bertie bie d’achterdeure van t doktershuus. Mor aal wel komt, gain Ellie van de dokter.
Doarom klimt e boven op t hek.
Hai kin den persies in de koamer kieken.
Bertie ropt nog n moal: “Ellie, gaaist mit noar boer Brink, klaain veultje bekieken?”
Inains springt deure open en n grode swaarde hond stoft tou deure uut, op t hek òf.
Bertie schrikt ter zo van, dat e van t hek ofvaalt, mit zien linker knije op n schaarbe staine. As e t bloud zugt, wat uut zien knije komt, begunt e haard te reren.
Dokter, dij t geschraif heurt, komt boetendeure en zegt: “Dat krieg je nou van al dat geklim op hekken. Kom eerst mor ais mit mie mit in huus, den zel ik dien knije ais goud bekieken.”
Bertie schraift nog haarder en ropt: “Nee, dat mag nait, meschain snieden ie mie t bain der wel òf!”
“Wat zegst doe, t bain der òf?” Dokter mout ter haard om laggen. Hai zegt: “Domme jong, goa doe mor gaauw mit mie in spreekkoamer, want dit kin zo nait blieven. Ik plak die der n grode plaaister op. Den taiken ik die doar n moantje mit steerntjes op. Aal dien kammeroadjes binnen din stok jeloers op die.”
Langsoamaan wordt Bertie weer kaalm en as Ellie heur heufd om deure stekt, veegt e mit zien maauwe gaauw de troanen van zien wangen òf. Zai vragt of e wel n glaske limenoade lust en dat let e zok gain twijde moal vroagen.
As knije verbonden is goan zai mit heur baaident noar boer Brink om noar t veultje te kieken, dij snachts geboren is.

Auteur: S. Scholtmeijer-Knapper

Inspreker: Dolf Houwing